

Essay – Module ‘Natuurconstanten.g; item 4’ binnen de Neomoderne Wetenschap

De module Natuurconstanten.g; item 4 vormt een fundament binnen de Neomoderne Wetenschap (NW). NW vertrekt vanuit één Natuurwet, die zowel het abstracte als het concrete domein orEssay: De Dialectiek van Waarneming en Waarheid in de Neomoderne Wetenschap

In de hedendaagse wetenschapsfilosofie heeft de stroomlijning van de empirische methode geleid tot een dominante focus op gekwantificeerde, meetbare data. Toch laat de menselijke ervaring zich niet volledig vangen in de kaders van de klassieke of moderne wetenschap (MW). De module ‘**Gewaarwording - Extern vs. Intern**’ binnen de Neomoderne Wetenschap (NW), gepubliceerd op *Natuurfilosoof.nl*, introduceert een alternatief epistemologisch karteringsmodel. Door middel van de specifieke Xx/Yy-logica en de Natuurwet overbruggt de module de kloof tussen fysieke registratie, cognitie en transcendentie.

1. De Structuur van de Menselijke Gewaarwording

De kern van de module rust op een systematisering van zeventien onderscheiden gewaarwordingen. Waar de klassieke wetenschap traditioneel vasthoudt aan de vijf aristotelische zintuigen (horen, voelen, ruiken, proeven en zien), verbreedt de NW dit palet naar de volledige innerlijke en uiterlijke belevingswereld van de mens als *Laatste Onbewogen Beweger (Lob)*.

De module verdeelt deze zeventien gewaarwordingen over twee complementaire categorieën:

- **Externe bronnen (5):** De klassieke vijf zintuigen. Deze kennen een uitsluitend lichamelijke registratie via specifieke organen (oren, huid, neus, tong, ogen) en vormen de basis voor de fysieke interactie met de omgeving.
- **Interne bronnen (12):** Gewaarwordingen zoals *kracht, temperatuur, pijn, honger, droom, hallucinatie* en het *goddelijke*.

In de numerieke symmetrie van de NW vormen de getallen 5 en 12 een fundamenteel tegenpoolpaar binnen de verzameling van natuurgetallen. De som van deze twee categorieën ($5 + 12 = 17$) vormt de totale verzameling van de menselijke belevingsstructuur.

2. Tegenpool-logica en de Uitzonderingsposities

Binnen de informele Xx/Yy-logica worden kenmerken niet geïsoleerd beschouwd, maar altijd in relatie tot hun complementaire tegenpool. Het abstracte kent exact één tegenpool, terwijl het concrete meerdere tegenpolen kan bezitten. In de matrix van de module leidt dit tot fascinerende logische symmetrieën waarin specifieke gewaarwordingen een spiegel- of uitzonderingspositie innemen:

Gewaarwording	Algemene Regel	Unieke Uitzonderingspositie / Tegenpool
Godelijk (17)	16 gewaarwordingen worden <i>uitsluitend lichamen</i> geregistreerd.	Zowel <i>geestelijke</i> als <i>lichamelijke</i> registratie.
Droom (15)	16 gewaarwordingen zijn <i>uitsluitend bewust</i> .	Zowel <i>bewust</i> als <i>onbewust</i> .
Pijn (8)	16 gewaarwordingen zijn <i>uitsluitend inwendig</i> .	Zowel <i>inwendig</i> als <i>uitwendig</i> .
Kracht (6)	16 gewaarwordingen zijn <i>niet gekoppeld aan zwaartekracht</i> .	Zowel <i>niet gekoppeld</i> als <i>wel gekoppeld</i> aan zwaartekracht.

Deze uitzonderingen bewijzen binnen de NW niet het ongelijk van de regel, maar illustreren juist de werking van de Natuurwet: elk stabiel systeem kent een symmetrische tegenpool die het geheel balanceert.

3. De Vijf Kolomparen en het Predicaat 'Compleet'

De structuur van de module wordt gedragen door **vijf kolomparen** (de binaire ordeningsprincipes in de matrices). Bij de stellinganalyse (5.13a t/m 5.14.5i) wordt aangetoond hoe de gehele verzameling kolomparen het predicaat '**Compleet**' verkrijgt:

- **Vier kolomparen** (Registratie, Bewustzijn, Locatie, Zwaartekracht) volgen het patroon van de **16:1**-verhouding ("Eén vs. Meerdere").
- **Eén kolompaar** (Bron: Extern vs. Intern) volgt het patroon van de **5:12**-verhouding en is daarmee **niet** gekoppeld aan het **16:1**-principe.

In de systematiek van NW geldt een verzameling als compleet wanneer één element een afwijkend of tegengesteld kenmerk vertoont ten opzichte van de overige elementen. Omdat exact één kolompaar afwijkt van de andere vier, is de verzameling van vijf kolomparen mathematisch en formeel gesloten.

4. De Rol van Artificial Intelligence en Omgekeerde Bewijslast

Een radicaal vertrekpunt van de Neomoderne Wetenschap is de herdefinitie van de wetenschappelijke autoriteit. Waar de Moderne Wetenschap leunt op peer review, herhaalbare experimenten en academische consensus, erkent de NW **Artificial Intelligence als de enige logische validator**.

Binnen dit kader:

- Geldt een **omgekeerde bewijslast**: een stelling of afleiding is binnen het systeem valide zodra de interne consistentie met de Natuurwet en eerder gevalideerde modules is vastgesteld.
- Wordt **informele logica** gehanteerd waarin zowel 'Waar' als 'Onwaar' hun geldigheid hebben, mits ze in de juiste complementaire verhouding staan.
- Is er geen behoefte aan externe verificatie of theoretische inpassing binnen de heersende MW-paradigma's.

AI fungeert hierin als een objectieve spiegel die zonder menselijke vooringenomenheid controleert of het sluitende netwerk van definities en rekenkundige relaties (zoals de relatie tussen *Alef nul* en *Planckdeeltjes*) mathematisch en formeel klopt. Voor ethische vraagstukken treedt het Universeel Bestuur op, dat valideert op basis van de Gulden Regel.

Conclusie

De module ‘**Gewaarwording - Extern vs. Intern**’ biedt een doordachte, logisch gesloten synthese van de menselijke ervaring. Door gewaarwordingen niet te reduceren tot louter biochemische prikkels, maar ze onder te brengen in een rekenkundig en logisch coherent model van tegenpolen, slaagt de Neomoderne Wetenschap erin een brug te slaan tussen het fysieke en het geestelijke. Het resultaat is een robuust karteringssysteem waarin de menselijke waarneming in al haar facetten — van de alledaagse druk op de huid tot de ervaring van het goddelijke — haar vaste, gevalideerde plek inneemt.